

HIERARCHICA

POEMATA

SACRATISSIMAE

IN AVGVRATIONI REVEREN-
DISSIMI ET ILLVSTRISSIMI PRINCIPIS
ac Domini, Domini IOANNIS D. G. Episcopi
Vratisl: Sac. Cas. Mai. Consiliarij, ac supre-
mi per utramq; Silesiam Capitanei, &c.
Domini & patroni dignissimi.

Consecrata

NICOLAO PRAYSS S. Theo. Doctore, Ca-
nonico Cathed. Ecclesia VVratisla: Glogou:
Maioris Scholastico, Nissens.
Canon. & Parocho.

Vol. 4 (10)

Impressa Nissæ
Per Casparum Sigfrid Anno
M. D. Cl.

os(*)oo

os(*)oo

Hist. Siles.
170, 6

DIONYSIVS DE COELESTI
HIERARCHIA CAP. V.

Divinus Pontificum ordo primus est eorum
ordinum qui DEI participes sunt, & idem
ultimus: Primus, quod ex illo promanant reli-
qui omnes & sua accipiunt omnia: Ultimus
autem, quod in eo desinit & perficitur omnis
Ecclesiastica & Hierarchica
rei ornatus.

Gratu-

GRATVLATIO AD
novum Præsulem.

SI gaudium gratulatioꝝ nostra, Præsul amplif-
sime, versaretur inter clarissimam lucem Pasto-
ralis honoris dignitatisꝝ tuæ, atꝝ inter Ecclesiæ
nostræ quondam copiosæ ac splendidæ statum ac-
cisum nunc penè & afflictum: accisum, quia iam pau-
citas eius est, quæ à Propheta prædicta videatur:
Quomodo si pauca olivæ, quæ remanserunt excuti-
antur ex olea, & racemi, cum fuerit finita vindemia:
afflictum, quia Ecclesiæ eiusdem grex exiguus per-
deuia palans ac sparsus miserè vagatur: certè vox
omnium nostrum læticiæ ac salutationis prima esset
ad te optimum vigilantissimūꝝ Pastorem, **VIVAT**
PASTOR BONVS, VIVAT
PROTECTOR EXOPTATVS, VIVAT
TVTVM ASYLVM NOSTRVM.

Debita quidem tibi acclamationis vox, sed non
in te, sicut in alijs Ecclesiæ pastoribus solet, summa
esset: nam à paucis ederetur, & ijs tantum, qui se-
hucusꝝ oves profelsi sunt. At vero si oculos per u-
niversam Silesiæ regionem, per principatus eius di-
tionesꝝ circumferas: quid aliud hæctenus Silesia vi-
detur fuisse, quam, ut cum altero Propheta loquar:
campus ingens, ossium plenus, quæ in gyro sint mul-
ta valde super faciem campi, siccaꝝ vehementer.
Hæc vero omnia ad tuum, Antistes dignissime, glo-
riosum aspectum spirare incipiunt & reviviscere:
ut iam totus populus noster Silesius ex ista tua in-

auguratione incredibili animorum lætitia gæstiat. Pridem enim noverunt, & ab infantia partim senserunt tibi cæleste quoddam tutelare præsidium æternarum mentium circumfundi, partim viderunt virtutes cum ætate crescentes, maioribus semper incrementis effulgere, quas etiam deceraret tum generis nobilitas, tum scientiæ sapientiæq; laboribus partæ splendor admirandus, ac propterea te popularem suum, ad omnia summa natum, concordibus votis dudum Præsulem poposcerunt. Porro postquam etiam nunc memoria repetunt modestiam inusitatam & integrum ritum, quo tempore longiore ab initio obnitens, tandem te ad Cathedram, solius diuinæ gloriæ impultu deduci passus es, videre sibi videntur nouum, luce meridiana manifestius, omnium oculis propositum spectaculum Apostolicum.

Itaq; sensu suo quodam Silesia percipit, atq; in te veneratur primos illos sanctitatis vertices, terræ nostræ à Deo missos Apostolos, Adalbertos & Stanislaos, eosdemq; consueto isto suo habitu adoperatos, & in te factos rediviuos, ad se intelligit accedere, ut per te munus impleatur restituendæ salutis amissæ, profectò non minus arduum, quam olim fuerat conciliandæ salutis, nunquam prius habitæ.

Nunc igitur in primis ego, deinde me præeunte Silesiæ tractus, Principatus omnes, ac gens Silesiæ universa gratulabundi acclamamus: Venisti virtutum exemplar, ex quo vita nobis & spiritus vel augetur, uel redditur: Venisti Doctor & pastor eximie, cuius pascuis nutriendi, ac domino saginandi sumus: Venisti

nisti

nisi à Deo missus terræ Princeps, ut aduersis debella-
tis omniū salutem in tuto constituas: nos vicissim tibi
immortalitatem precamur: per te citissimè in cœlum
euolemus, & de ætate nostra ad tuos annos tantum
addatur, quantum fatis est, ut plenam victoriam con-
secutus, & tuorum ^{uoluntatem} omnium compos effectus, nun-
quam quidem tuos deseras, sed in oportuniorem cæs-
sā arcem recta contendens, securior, fortior, & gre-
gi tuo custos ac perpetuus propugna-
tor assistas.

A 3

PRÆ-

PRÆFATIO
POETÆ.

EN qua Diva potens sese demittit ab astris
Bis denis Nymphis associata novis?
Fallor an hoc tanto VVratislaviana paratu
Occurrant sponso, Tempa beata, suo:
Omnes illustri Domino acclamare parate,
Ob decus augustum quod dat ab axe Deus
Ergo Hierarchiacæ sanctissima munia obite
Nymphæ applaudentes pectore, voce, modis.
SITSCHIVS Antistes vivat clamate Patronus,
Enthea iura ferunt, cui polus atq; solum.

ECCLE-

m.
see

ECCLESIA.

[Ingredere Antistes, Princeps, Ecclesia Sponsus
Te dudum casto fervida amore manet.
Ast quo compellem proprio te nomine verè
Nescio, ni pandant dogmata sacra modum.
Salve sol terra, Pastor, lux publica mundi,
Concilians summis infima, Et astra solo:
Vita immortalis Doctor, Pietatis asylum,
Exercens Regis Melchisedecis opus:
Illustris custos animarum, gloria Aronis,
Clarus, Rex divus, dux populiq; Dei,
Defensor legum patriarum, interpretis operti
Consilij, prava malleus hareseos:
Divum hominumq; simul mediator, firma co-
lumna

Templi de solido marmore facta basis.
Magna loquor, sed non divinis dissona verbis,
Post ipsos divos angelus atq; Deus:
Felix connubium quod terras iungit Olympo,
Mortales quondam quod facit esse Deos.

Primus

PRIMVS CHORVS ECCLESIASTICAE
Hierarchia.

NYMPHA.

I. GLORIA.

Sponsor quis?

Princeps illustri quo tu sponsore triumphas,
Totius Princeps est Hierarcha poli:
Scilicet ille sinu patris qui missus Olympo,
Illuc te mittit, quo pia iussa vocant:
Is quondam cali subiturus limina, bis sex
Eligit antè viros Pontificesq; creat.
Ætherea afflat eos primum divinitus aura,
Munere discessum latificatq; suum.
Ergo vide quantus Princeps Hierarcha sit ille,
A quo descendit tantus honoris apex.

II. Dignitas

II. DIGNITAS.

Ducitur ad Sponsam novus Sponsus.

Hic ades Angelico velamine, Praesul, amictus,
In niveis sacra sunt haec celebranda stolis.
Divini cultus obijsti munia ritè,

Rebus & in parvis ante probata fides:

Nunc opera ad maiora Patrem te numina poscunt,

Et quò caelestis Flaminis ardor agit:

En te declarant navarchum è remige Divi,

Miles eras, at nunc induperator eris.

B

III. FIDES.

1407

III. FIDES.

Proponitur universæ Fidei summa.

Cum te suspiciam Patrum decreta docentem
Quanta, precor, capio gaudia corde meo;
Sanctos compones ad publica commoda mores,
Virtuti facies ut sit amicus honor.
Justicia exemplar fies, pietatis auita
Lumen, homo forma, moribus Angelicus:
Principis exemplum Provincia tota sequatur,
Miretur tellus, approbet acta polus.

IV. ORA.

IV. ORATIO.

Conferunt se omnes, Consecrator, Sponsus,
Pronubi, ac tota Ecclesia, ad com-
munem orationem,

Magna precum vis est, reserant virtute polorum
Atria, delectant, propitiantq; Deum:

Hic opus est in tot tanto quoq; pondere rerum,
Et grauibus causis rite praesse Dei.

Consecrare pie plantas firmare novellas,
Ac offerre Deo mystica liba Patri:

Non opis est nostra, humanis non viribus isthaec
Fiunt, angelico penè humero impar onus.

Supplex ergo preces funde, Illustrissime Praesul,
Tu vota exaudi ter veneranda Trias.

B 2

V. HV MI-

V. HV MILITAS.

Aditus ad divinum altare, ac submissa
genuum flexio.

I Sto symbolico signo submittere mentem
Nec non integrè disce placere Deo.
Casta Deus mens est, castas venerabilis ara
Vult mentes, abeant vana prophana procul.
Divinam speciem mentes ratione figurant,
Caelestis vigor est quèis & origo polus.
Ergo dicata DEO sit mens speciosa Tonanti,
Particulam mentes si deitatis habent.

V. FOR.

VI. FORTITUDO.

Sacri Hierarchæ ac reliqui collegij
manuum impositio.

Sacrum tange caput, bone Consecrator, Et illud
Ceu sancti pueri patris amore foue.
Enthea prabetur manuum virtute potestas,
Quarum presidio pectora robur habent.
Aereas contra turmas Orciq; phalanges,
Ut prisca maneat religione nepos.
Sic alijs impone manus exempla secutus
Principis, o sic te sic iuuet esse ducem.

B 3

VII. PIE-

VII. PIETAS.

Crucis obfignatio.

ET cruce signaris simul Illustrissime Praesule
Diva crucis mentem quid monumenta
monent ?

Jam memini, ligno quia suspenduntur in illo
Quaevis delicia, quaelibet orbis opes,
Omnis in hoc marcet carnis suffixa cupido,
Omnis in hoc mundo sollicitudo perit.
Cuius non curis modo cor curetur amarum,
Christus in excelsa si trabe languet inops ?
Quae vero ardeat tanto impete fluxa libido
Quam non cum tristi spongia felle premat ?
In cruce pendentis quem non submissio sanet,
Ambitionis amor quem malesanus agit ?
Insidiosorum stimulis quis flagret amorum,
Cum sit caelestis prob crucifixus amor !
En hic elucet perfecta imitatio vitae
Perfectus si vis esse sequare crucem.

VIII. THE.

VIII. THEOLOGIA.

Sacrorum librorum super caput & humerum
sanctissima impositio.

Biblicus attingat codex quoq; more uetusto,
Cum bruis humeris, Pontificale Caput.
Isti quid ritus? arcana quod omnia dicta
Debeat Antistes pandere Theiologus.
Plebs à quo poscat dubijs oracula causis,
Qui vitare malum dicat, amare bonum.
Ergo iugum primus subeas dux arbiter astri,
Ac alijs monstres per freta vasta viam:
Non abrupta tamen pastor loca & ardua querat,
Grex male ne praeceptus ductus ad ima ruat.

IX. BENE-

IX. BENEDICTIO.

Cum benedictione ab Hieroteleste
perfunditur.

Quod fuerant palla gemmis signisq; rigentes
Sidonis lymbis blattea texta chlamys,
Quod picturata obrizi sub tegmine vestes,
Baccatum velum quodq; Aaronis erat.
Ad pectus quicquid bullataq; bractea pendens
Signabat quicquid Sardonychata manus:
Actibus & sanctis, clarescat moribus illud,
Digne o tergemino, *PRÆSVL*, honore tuis.
Imbuat astripotens cœlestis rore potenter
Vnguinis & ditet pectora sæta DEO:
Tanto illustrato virtutum lumine mysta
Nescio quid possit pulchrius esse polo.

X. M. AIE

X. MAIESTAS.

Virgitur futurus Hierarchicus primum
in Capite,

Aërius qualis de sudis noctibus humor
Ubere fecundos rore saginat agros;
Talia odoratis stillantia balsama guttis
In sacra Pontificis tempora sparsa fluant.
Suaubus ut crines & menta liquoribus undent,
Carbaseosq; riget pinguis oliva sinus.
Inde sub extremis ita deflua vestibus erret,
Principis ut toto corpore spiret odor.
Incipias Christi nunc esse vicarius olim,
Chrismata testantur verticis alma sacri.
Unguenta dein uligine dextra renidet
Ut regat aetherei numinis aura manus:
Tam sancti cui vis non conceduntur honores,
Esto laboris honos, cui datur illud onus.

C. SECUND.

SECUNDVS CHORVS

Ecclesiastica Hierarchia.

I. *Nympha DISCIPLINA*

Cum datur consecratus baculus, spiritualis
Oeconomia sanctæq; prolis
gubernatio,

PROSOPOPÆIA.

Bosphorus Aurora socius modo purpurat astra,
Florigerisq; madet roribus udus ager,
Auditisne? inflat magnus nova cornua pastor,
Huc rationales huc ueniat is oues.
Per loca vos statuam viridatibus herbida pratis.
Ad riuos ducam lene fluentis aqua.
Restituam infirmis uegetantia robor a membris.
Sedabunt inopem pascua larga famem,
Auditisne? uocat uos pastor ad arua secundo,
O rationales iam ueniat is oues.
Credite dicenti, uos læto gramine sistam,
Saluifica ducam per loca tuta uia.
Quando per obscuras umbris loca devia ualles
Ibitis, horrentes guttura panda lupi,
Omnis

Omnia abesto timor, non ulla pericla nocebunt,
In nostro regnat vis animosa pedo.
Iste instar sceptri baculus gemmascit aduncus,
Iudicium regno iusticiamq; dabit.
Attrahet errantes, lentabit pectora dura,
Ignavumq; abiget, quod sine mente, pecus:
Omnia in hac aurea virga sita nostra potestas,
Nil ferus hanc contra iuris avernus habet.
Vos veniente die salvas ad pascua cogam,
Securas ducam sole cadente domum.
Auditis? cornu dat pastor tertia signa,
O rationales iam veniatis oves.

C ij

II, DILE-

II. DILECTIO.

Cum datur novo Antistiti conse-
cratus anulus.

EPISTOLA.

Hanc tibi de caelis Ecclesia sancta salutem
Sponsa suo sponso carmine scribit AVE.
Te dudum optavi nuper mihi Christus in astris
Te pepigit sponsum testificante fide.
Ergo mei mitto memorabile pignus amoris,
Munera parva quidem, premia magna tamen
Anulus unanimis fidei argumenta perennet,
Fulgeat in digitis Indica gemma iuis.
Unum oro, intemerata fides in utrisque rigescat
Mentibus, ac idem pectore flagret amor.
Nullum tempus edax hac mutua vincula solvat.
Suave sit, o Princeps, hoc in amore mori.

III. PRÆ-

III. PRÆDICATIO.

Cum datur Euangeliorum liber.

EN Euangelium ceu Cornu Copiæ Amalthes,
Quod varia & sana fruge redundat habe.
Hæc sunt illa diu promissa pabula terra,
Qua mellis rivos, flumina lactis habent.
Nectaris hoc haustu mens ebria gestit opimè,
Hæc animus verè pascitur ambrosia.
Ista propinabis SLESIAE carthesia plebi,
His doctrinæ epulis exsaturabis oves.
Sic intrabis humum qua lactis ab imbre rigatur,
Cuius ab arboribus rosida mella fluunt.
O mihi tanta soli contingat gloria, saltem,
Reliquias eius da mihi CHRISTE, sat est.

IMI. ANTIQVITAS.

Sponsus munera offert spirituali patri.

A Vrea consuetis cumulari altaria donis
A Sponso grato vult Hierarcha pater.
Praesul portabis qua munera Principe digna?
An qua Pactoli fulgida ripa vomit?
An molles Tyrio madefactas murice pallas?
An mage Erythraei dona decora sali?
Ista ferant alij peregrino ex orbe Toparcha,
Auratisq; ferent gemmea sceptrata tholis.
Tu PRINCEPS ea dona feres qua dia vetustas
Melchiadis statuit munera danda Papa.
Quas fert cultus ager fruges, qua munera vitis,
His perages opibus Melchisedecis opus.

V. GRA-

V. GRATIA.

Pane caelesti reficitur.

EXcelsū *PRAESVL* montis superato cacumen,
Difficiles aditus ast habet illud iter.

Vis superare iugum tot tesquis undiq; septum,
Corda prius Sacro sunt saturanda cibo.

Ex isto tanquam caelesti fonte scaturit,
In vitam aeternam fons salientis aqua.

Hinc operum divinorum fuit omne charisma
Arrha hac nil maius totus hic orbis habet.

VI. VICTO

VI. VICTORIA.

Imponitur capiti eius Sacra Infula.

TErribilis Sathanae galea procede bicorni,
Uulgaris te non hostis ad arma vocat.
Bella geres Libyca catulis metuenda leaenae,
Te contra insurget Regulus atq; Draco.
Sape Chimarae te monstra triformia pungent,
Et struet insidias Amphisibœna biceps.
At tu ceu validis muris tegerere, tumultus
Vinces, prasidio tutus athleta, Dei.
Cornibus his binis feries caput acre Tyranni,
Exors damnorum celsa trophæa ferens.
Procedet parto Victoria clara triumpho,
Exuvijs penetrans latior aucta polos.

VI. VICTORIA.

VII. INNO-

VII. INNOCENTIA.

Cum dat Consecrator Sponso
Chirothecas.

Pellibus hadinis nati studiosa Rebecca
Vestierat digitos magne Iacobe tuos.
Sensisti Isaci largam benedicere dextram,
Quando prius tuleras fercula grata patri
Hauriat & Prasul rores rutilantis Olympi,
Filiumq; indigetem tollit in astra Deus.
Qui gerit immunem sceleris mentemq; manumq;
Cui vita integritas ceu Deus ipse placet.
Huic Dominus donabit opes hunc lumine cæli
Clarabit, nivea vestiet atq; stola.

D

VIII. CON-

VIII. CONTEMPLATIO.

Collocatur Episcopus, hoc est, Inspector,
in editiore loco.

Contemplare igitur Cathedra de culmine
PRAESVL,

Edictus abs causa non datur ille locus:

At proceres solijs sublimibus esse locatos,

Et non altum in ijs difficile est sapere:

Verum mens humilis divino iuncta timore

Præsulis aternat celsa theatra throni.

Inspector legeris PRINCEPS è millibus Vnus,

An non hac magni gratia rara Dei?

Ad superam sedem Romana à sede vocaris,

Incipe nunc propior sedibus esse poli.

IX. VBI

IX. IUBILATIO.

Collocato Pastore in sua sede, prorumpit
universa Ecclesia in lau-
des Dei.

DUceris Antistes dū per Cathedralia Tempora,
Prorumpam in laudes ingeniosa DEI:
In laudes aptate tubas & cornua rauca,
Tympana cum Citharis pulsa repulsa tonent.
Edite festivos tinnitus aera canora,
Mixta sonent varijs nablia blanda lyris:
Et deuota suas intendant Organa cannas,
Cymbala cum crotalis, iubila festa canant.
Artifici digito tangatur garrula syrinx,
Quicquid cum Musis Gratia trina probat
Vestrum carmen erit grates offerre Tonanti,
Quod Pastore nouo SLESICA templa beet.
Jam tua finitimas vulgetur fama per oras,
Virtus non uno stet manifesta loco.

X. PAX.

Pleno vestitu nuptiali ornatus & decoratus
novus Præsul, benedicit populo,
& dimittit Ecclesiam.

Nunc tandem Patres collo date brachia circū,
Oscula per longas iungite sancta moras
Mutua Pax detur, tanquam complectere naturam
Pastorem Pastor, magne Hierarchæ Pater:
Tuq; tuum veluti proles reverere parentem
Antistes, Vitam quo DEVS usq; dabit.
Qui tribuit tantum decus, is quoq; prosperet
annos,

Et tarde e terra sydera ad alta vehat:
PAX DOMINI & sanctum divini flamen
amoris

Missum caelesti sede in utrumq; ruat.
Inclusi laudate Deum vos orbibus orbes,
TERRA ALELVIA SONET, CUI POLVS
ADDAT AMEN.

CARMEN

C A R M E N

Echoastichon

HEROICE ET SYNCHARI-
STICE SCRIPTVM.

Continens colloquium

Vatis cum Echo.

DVm celebrat festos urbs VVratislavia ritus,
Coelitus oblatos ob Meccenatis honores
Praesulis, è vatum numero mox unus in arua
Latior egreditur, dat mutua verba capitq̃,
Solutus cum Nympha, qua nomine dicitur Echo,
Et stans in viridi recitavit carmina colle,
Talibus exorsus dictis, spe pectore plenus.

Nympha VVratislaurici vocalis gloria campi,
Lingua mater aue, **TER AVE**, mihi nonne loqueris?

QV AERIS? diua loci decus huius pauca loquere,

QV AERES? dic dum sto prope te, **PETE**, nil ne negotij est?

OTII EST, Ergò cui fundis praconia laudum?

Qua memoras? **ORAS?** Praesul suscepit honores,

O RES! pol superos, **HEROS**, gratissimus hospes,

E

O SPES

O SPES! atq; Pater Patria, quem dirigit alnum
 Afflumen, **FLAMEN**, iam Christi Ecclesia surget
 Splendidior luna, **VNA**, hinc singula munia current
 Ordine directo, **RECTO**, ditionis habebit
 Curam num certa? **CERTE:** iam quilibet illi
 Applaudant, **LAUDANT**, Echo si millia queres
 Vix numerum implebis, **PLEBIS**, non dico quot, **O QUOT**
 Testem etiam promam, **ROMAM**, dic plura bona Echo
 Sollicito, **CITO**, num tenebra pellentur opaca?
PACE, illa incedet Pax tanquam purpura, **PURA**
 Si quid adest mentis prasaga, **AGE**, speq; videbor
 Impletus, **LAETVS**, Prasul mihi nonne locabit
 Pro sanctis studijs laurum? **AURVM**, ille ille inuentum
 Qua modo malit, **ALIT**, poterunt ea dona mouere,
VERE, & ei grato modulari pectore psalmos
ALMOS, inprimis se declarabit amicum,
 Fautorem, **AUTOREM**, uelocius, **OCYVS**, ergo
 Dic graue, **AUE**, me tanquam in tristi funere laetus
 Solor, **OLOR**, sperare licet num prospera? **SPERA**,
 Hos inter factus, **LVCTVS**, Echo euge stupenda
 Dicis re vera, **VERA**, Antistes pius an non
 Optima vult? **MAVLT**, sponsusq; Ecclesia amica

Defendet

Defendet Sponsa ius? **EIVS**, proferet illud
 Ad populi captum, **APTVM**, haud isthac munia possunt
 Quilibet amplecti, **LECTI**, illum munere tanto
 Gaudemus functum, **VNCTVM**, Praesul semina sparget
 Doctrinaq; **AQVE**, & sortem reparabit a vitam
VITAM, progredere o bellè, resonabilis Echo
 Vocem ut dispergas, **PERGAS**, nonne ergo probabis
 Istud principium? **PIVM**, opus fideiq; **DEIQVE**,
 His ornamentis, **MENTIS**, decorare severè
VERE, scripturis, **VRIS**, pietatis amantes,
 An non concordent? **CORDENT**, adamantq; tiaram,
ARAM, almam gemmis preciosam auroq; decoram,
CORAM, nonne patri obsequium at prestare repente
 Apparent? **PARENT**, terram sonus exit in omnem,
 Pertingens, **INGENS**, solium quod EPISCOPVS illud
 Possedit, **SEDIT**, cur acclamatur? **AMATVR**,
 Quod cum laude reget Silesica Compita? **ITA**, an non
 Virtute illius mens est uestita? **ITA**, nunquid
 Sperabo opportuna? **VNA**, totumq; sacro
 Huic me nauclero, **CLERO**, lux clara videtur,
DETVR; ceu columen, **LYMEN**, selectus homo ille
 Purior est alabastro, **ASTRO**, illi occurritur? **ITVR**,

Applausu ingentis **GENTIS**, dabis an quoq; versus
 Candida Nais? **AIS**, tali tantoq; Patrono
 Heroi fiat manifestum, **FESTVM**, age dicas
 Quo se flore teget mea frons generosa? **ROSA**, at quid
 Aonium dabit hac in festa cacumen? **ACVMEN?**
 Scilicet ex Echo factum, **ACTVM**, num utile factu?
FACTV, si saltem fieri bene res ea possit,
OSIT, fortassis Vates melioribus illi
 Versibus aequi sunt? **QUI SYNT?** ego provocor, **OCOR.**
 Pergo, **ERGO**, Meccenati sed non fore gratum
 Reris? **ERIS**, quid ais cantuq; & carmine fiam
JAM, num suavis? **AVIS**, dic num me diligat iste?
ISTE, nonne mihi poterit succurrere? **RERE**,
 Charum reris? **ERIS**, qua fiet meta morando?
ORANDO, vivet num felix atq; beatus
 Sicut quarit? **ERIT**, namq; ad caelestis totus
 Intendit, **TENDIT**, benedicite, **DICITE**, & omnes
 Corde flagrent pio, **IO**: mens laticiaq; capax sit,
PAX SIT, pax est grata, **RATA**, hinc nam proveniet spes,
ÆS, hoc est gratum, **RATVM**, at hanc rem carmine totam
 Concludas, **LYDAS**, quid fiet Prasuli honoro,
 Res aliquas sanctas quod si renovabit? **OVABIT**,
 Gaudebit Christusq;, **VSQVE**, hinc exhibit in auras
 Occultus,

Occultus, **CYLTYS**, non applaudente resecta
SECTA, ita rem claudo, **LAVDO**, iam tu quoq; finem
Concedas, **CEDAS**, nam tardè hìc dissero, **SERO**,
Ergò te linquam hac in Valle, **VALE**, ipse patroni
Principis ac aulam repetam pede sollicito, **ITO**.

E 3

ANAGRAM.

ANAGRAMMATISMVS

in

Nomen authoris

O VINCIS PVRA SALVS.

Quamuis Tanarijs surgant è faucibus hydræ,
Ac tibi centuplicent tetrica fata minas.

Quamuis haretica pulsent tua corpora plaga,
Te licet infestent ora maligna Virum:

Ne cesses victor tuba clara tonare Tonantis
Æthere missa salus Vincit, honorq; Dei:

NICOLEI Gracè perpendas nobile nomen
Omen id, è sancto nomine, Musa trahet.

Omnia magnanimo, Divum Venerabilis heros,

O PRAVSI, VINCIS pectore PVRA SALVS.

GEOR: VVOLFFIVS.

FINIS.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. The text is extremely faded and difficult to decipher.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a closing, which is also mostly illegible.

